

Sygn. akt III RC 264/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Teresa Czajewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Magdalena Grzęda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 kwietnia 2021 r. P.

sprawy z powództwa I. J.

przeciwko M. J.

o alimenty

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki I. J. kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego M. J.;
3. przyznaje radcy prawnemu K. B., prowadzącej Kancelarię Adwokacką w L., przy ul. (...), kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy), zawierającej 23 % podatku VAT, tytułem nieopłaconej opłaty za udzielenie z urzędu pomocy prawnej powódce I. J. oraz kwotę 395,80 zł (trzysta dziewięćdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu niezbędnych i udokumentowanych wydatków poniesionych przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, które to kwoty nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Puławach;
4. koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 264/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 września 2019 r. powódka I. J. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. J. na rzecz powódki kwoty po 800 zł miesięcznie tytułem alimentów, płatnych do 5 - go dnia każdego miesiąca. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania oraz o przyznanie pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego K. B. prowadzącej Kancelarię Radcy Prawnego K. B. ul. (...), (...)-(...) L..

W pozwie został również zawarty wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego M. J. do uiszczenia na rzecz powódki kwoty po 800 zł miesięcznie do 5 - go dnia każdego miesiąca tytułem alimentów na czas trwania postępowania, począwszy od dnia wniesienia pozwu.

(pozew – k. 4-5v)

Postanowieniem z dnia 14 października 2019 r. Sąd ustanowił dla powódki I. J. pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie – k. 21)

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 listopada 2021 r. (data nadania), pozwany M. J. nie uznawał żądania pozwu, wnosił o jego oddalenie w całości, jak również o oddalenie wniosku o zabezpieczenie oraz o zasądzenie od powódki kosztów postępowania. (odpowiedź na pozew – k. 30-33)

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2019 r. Sąd oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie.

(postanowienie – k. 87)

Na rozprawie w dniu 10 września 2020 r. oraz w dniu 27 stycznia 2021 r. pełnomocnik powódki popierał powództwo, pełnomocnik pozwanego powództwa nie uznawał, wnosił o jego oddalenie. (k. 126 i k. 248)

Zarządzeniem z dnia 10 marca 2021 r. Sąd na podstawie art. 15 z.zs² ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374 ze zm.) Sąd zarządził przeprowadzenie posiedzenia niejawnego, uznając, że postępowanie dowodowe w sprawie zostało przeprowadzone w całości.

(zarządzenie – k. 275)

Pełnomocnik powódki w piśmie procesowym z dnia 22.03.2021 r. podtrzymał stanowisko procesowe powódki. Ponadto wnosił o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oświadczając, że opłata nie została opłacona w części, ani w całości. Ponadto pełnomocnik powódki wnosił o zwrot wydatków poniesionych w sprawie, zgodnie ze spisem wydatków, załączonym do pisma.

(pismo pełnomocnika powódki – k. 279-280)

Sąd Rejonowy ustalił następujące fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy:

Powódka I. J. ma 77 lat i od dnia 28 listopada 2018 roku przebywa w Samodzielnym Publicznym (...) Zakładzie (...) w C. (zaświadczenie – k. 7).

SP (...) w C. zabezpiecza powódce zakwaterowanie, podstawowe wyżywienie, w tym śniadania, obiady i kolacje, oraz niezbędne leki. Zakład nie zapewnia natomiast odzieży, bielizny, obuwia, środków kosmetycznych i pielęgnacyjnych, dodatkowych produktów spożywczych, słodczy i przekąsek. W SP (...) zgodnie z potrzebami pacjenta podawane są mu dodatkowo leki przeciwbólowe oraz rozkurczowe, zakład nie dysponuje natomiast suplementami diet, ani preparatami witaminowymi (dowód: zeznania świadka J. G. – k. 199-200).

Powódka pobiera emeryturę rolniczą w wysokości 1290,21 zł brutto miesięcznie wraz ze świadczeniem uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji w wysokości 409, 79 zł, co stanowi łącznie kwotę 1700 zł miesięcznie (dowód: Decyzja Prezesa KRUS z 23.07.2020 r. – k. 179). Ponadto otrzymuje ona zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 215, 84 zł (dowód: decyzja – k. 178) .

Powódka I. J. ponosi koszty wyżywienia i zakwaterowania w SP (...) w C. w wysokości 70 % miesięcznych dochodów, tj. kwota 1206,69 zł, po potrąceniu tej kwoty oraz dokonaniu potrąceń komorniczych w kwocie 219,40 zł miesięcznie, pozostałe środki gromadzone są na indywidualnym rachunku powódki prowadzonym w Banku Spółdzielczym w N.. Jak wynika z powyższego do własnej dyspozycji powódce pozostaje miesięcznie kwota 489, 75 zł.

Ze środków zgromadzonych na indywidualnym koncie powódka regularnie opłaca rachunki za media (prąd, wodę, gaz) lokalu mieszkalnego (dom wolnostojący) w P. pomimo, że nie jest już jego właścicielem ani też z niego nie korzysta (aktualnie stanowi on własność syna). Część środków przeznacza również na zaspokojenie swoich podstawowych potrzeb i zakup rzeczy, których nie zapewnia zakład, m.in. artykułów spożywczych, higienicznych, odzieży, czy obuwia. Zakupów dokonuje zazwyczaj 2 razy w ciągu miesiąca, przeznaczając na ten cel od 50 zł do maksymalnie 200 zł. W

ciągu ostatniego roku najwyższą kwotą, jaką wypłaciła powódka z konta było 600 zł z przeznaczeniem w całości na zakup odzieży (dowód: pismo z ZOL w C. wraz z załącznikami – k. 177-183).

We wcześniejszym okresie powódka korzystała raz na dwa miesiące z jednodniowych przepustek pod opieką znajomego A. S. i w związku z tym płaciła mu za paliwo kwotę około 70 zł. Aktualnie przepustki z ZOL są wstrzymane (dowód: zeznania powódki I. J. – k. 126-126v i k. 264).

Powódkę w ramach swoich możliwości wspiera córka G. J., która mieszka w Niemczech, gdzie pracuje, zarabiając około 1750 euro miesięcznie brutto (zaświadczenie – k. 271). G. J. odwiedza matkę 3-4 razy w roku, wspiera ją finansowo przekazując podczas odwiedzin gotówkę, ubrania, środki czystości i artykuły spożywcze (dowód: zeznania świadka A. S. – k. 258-259, zeznania świadka G. J. – k.207-212, k. 267-273).

Pozwany M. J., ma 54 lata, jest synem powódki I. J. (dowód: odpis skrócony aktu urodzenia pozwanego – k. 6).

M. J. jest właścicielem gospodarstwa rolnego, w którym nie pracuje, pozostaje zatrudniony w (...) Ośrodku Doradztwa Rolniczego w K., ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.001,44 zł netto (wynagrodzenie zostało wyliczone na podstawie zarobków za okres od dnia 1 sierpnia 2019 r. do dnia 31 października 2019 r. - dowód: zaświadczenie – k. 39).

Na mocy umowy darowizny z dnia 17 grudnia 1996 r. powódka przekazała pozwanemu zabudowane działki gruntu rolnego i lasu położone we wsi P. Stary o nr 34 i 183 o powierzchni 2,13 h, zaś córce G. J. przekazała działkę gruntu rolnego położoną we wsi P. Nowy o powierzchni 0,54 ha.

M. J. ustanowił nieodpłatnie na rzecz matki I. J. i siostry G. J. dożywotnią osobistą służebność korzystania z 1/2 części domu mieszkalnego i 1/2 części budynków gospodarczych (dowód: aktu notarialny – umowy darowizny Rep. A Nr 3773/96 – k.9 oraz k.18-20 dołączonych akt SO w Lublinie I C 352/11).

Strony wspólnie prowadziły gospodarstwo szkółkarsko-ogrodnicze do jesieni 2008 r., kiedy to z uwagi na konflikt stron pozwany z żoną wyprowadził się do P.. Od tego czasu powódka zajmowała cały dom w P. i w dalszym ciągu prowadziła gospodarstwo. Pozwany z uwagi na zaogniający się konflikt z matką zrezygnował z dalszej pracy w gospodarstwie. Obecnie nikt nie korzysta z gospodarstwa rolnego oraz domu w P..

(dowód: zeznania świadka K. W. – k. 191-192, zeznania świadka B. W. – k. 195-196, zeznania świadka A. B. – k. 203-204)

Pomiędzy stronami toczyło się przed Sądem Okręgowym w Lublinie postępowanie z powództwa I. J. przeciwko M. J. o zobowiązanie pozwanego M. J. do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu nieodpłatnie na rzecz powódki własności działki gruntu rolnego o pow. 1,99 ha oznaczonej w ewidencji gruntów nr 34, położonej w miejscowości P. Stary, dla której Sąd Rejonowy w Puławach V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Nr (...), tj. nieruchomości, którą powódka darowała pozwanemu. Powództwo to zostało prawomocnie oddalone.

(dowód: dołączone w celach dowodowych akta SO w Lublinie III C 352/11)

Powódka nie poinformowała pozwanego, że jest w zakładzie opiekuńczo – leczniczym. Pozwany dowiedział się o tym przypadkowo w urzędzie gminy. M. J. odwiedza matkę w Zakładzie, odkąd dowiedział się, że tam przebywa, rozmawiał z lekarzem o jej stanie zdrowia oraz potrzebach, pozostawił lekarzowi swój numer telefonu i deklaruje, że w każdej chwili pozostaje do dyspozycji. Pozwany odwiedził matkę w dniach: 17.01.2019 r., 21.01.2019 r. i 5.08.2019 r. M. J. przyznał, że w sytuacji, gdy zalegał z zapłatą podatku za nieruchomość zwrócił się o pomoc do matki, z obawy przed wszczęciem egzekucji komorniczej (zeznania powódki – k. 126, zeznania pozwanego – k. 126v – 127, k. 248v, zeznania świadka J. G. – k. 199).

Pozwany choruje na cukrzycę insulinooporną, hiperlipidemię i hipercholesterolemię. Od 2014 r. jest leczony insuliną z powodu cukrzycy, ma orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności (kserokopia orzeczenia o stopniu niepełnosprawności – k. 34-35, zeznania pozwanego – k. 126v – 127, zeznania świadka A. J. – k. 186-188).

Żona pozwanego A. J., podobnie jak M. J., pracuje w (...) Ośrodku Doradztwa Rolniczego w K., ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3.542,24 zł netto miesięcznie (wynagrodzenie zostało wyliczone na podstawie zarobków za okres od dnia 1 sierpnia 2019 r. do dnia 31 października 2019 r. - dowód: zaświadczenie – k. 38).

A. J. leczy się na dyskopatię odcinka lędźwiowego, pierwszą operację kręgosłupa przeszła w 1995 roku, druga operacja odbyła się w grudniu 2017 r., przez długi czas nie mogła poruszać się o własnych siłach, wymagała pomocy przy czynnościach higienicznych, ubieraniu się, poruszaniu się po domu, czy przygotowaniu posiłków, pozwany opiekował się nią. Aktualnie nadal wymaga ona pomocy przy podnoszeniu przedmiotów (ograniczona możliwość schylania się), także ubieraniu się, ma niedowład lewej nogi oraz ubytki czucia od pośladka do stopy, chodzi powoli, kulejąc, nie może prowadzić samochodu. A. J. ma orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności (dowód: kserokopia orzeczenia o stopniu niepełnosprawności – k. 36, zeznania świadka A. J. – k. 186-188).

Pozwany zamieszkuje razem z żoną w mieszkaniu w P.. Do domu, który otrzymał w darowiźnie od matki nie ma dostępu, ponieważ powódka wymieniła w tym domu zamki.

M. J. ma na utrzymaniu 17 – letniego syna, który uczy się w liceum ogólnokształcącym.

Pozwany z uwagi na chorobę nie jest w stanie pracować w gospodarstwie rolnym. Jego dochody z gospodarstwa to około 10 tys. zł z tytułu dopłat, które przeznacza na podatki (ok. 3.800 zł) oraz ubezpieczenie domu i budynków gospodarczych. Pozwany nie pobiera dopłat od działek darowanych przez powódkę.

(dowód: kserokopia Decyzji Wójta Gminy K. – k. 51, Decyzja Prezydenta Miasta P. – k. 50, pismo z (...) k. 220-221v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o wskazane wyżej dokumenty i kopie dokumentów, znajdujące się w aktach niniejszej sprawy oraz w dołączonych aktach Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt I C 352/11.

Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach stron postępowania I. J. i M. J. oraz pisemnych zeznaniach świadków G. J., J. G., A. J., A. S., A. B., K. W. i B. W., w części, w której ich zeznania dotyczyły faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 128 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Zgodnie z art. 133 § 1 i 2 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku . Z powyższego wynika, że poza szczególnym unormowaniem obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci niezdolnych do samodzielnego utrzymania się, uprawniona do świadczeń alimentacyjnych – stosownie do art. 133 § 2 – jest tylko taka osoba, która znajduje się w niedostatku. Ta przesłanka obowiązku alimentacyjnego odnosi się więc także do obowiązku alimentacyjnego dziecka względem rodzica.

Należy podkreślić, że pojęcie niedostatku jest pojęciem nieo określonym. Przyjmuje się, że w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb, o których mowa w art. 135 § 1 k.r.i.o., w szczególności nie ma niezbędnych ku temu środków i nie może ich uzyskać przy wykorzystaniu swoich możliwości

zarobkowych. Jeżeli własnymi siłami może on zaspokoić swoje potrzeby tylko częściowo, obowiązek alimentacyjny zobowiązanego ogranicza się do ich niezaspokojonej części (por. m.in. wyr. SN z 20.2.1974 r., III CRN 388/73, OSN 1975, Nr 2, poz. 29; wyr. SN z 19.5.1975 r., III CRN 55/75, OSN 1976, Nr 6, poz. 133; wyr. SN z 20.1.2000 r., I CKN 1187/99, L.).

Stan niedostatku usuwają jednak wszelkie dochody, jakie uprawniony do alimentacji może osiągnąć i zużyć na zaspokojenie swych potrzeb, w szczególności wynagrodzenie za pracę lub świadczone usługi, dochody uzyskiwane z posiadanego majątku, świadczenia emerytalne lub rentowe, renty odszkodowawcze itp.

Należy również podkreślić, że to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). W niniejszej sprawie to na powódce ciążył obowiązek udowodnienia okoliczności, z których wywodziła skutki prawne. Sąd nie miał wątpliwości, że strona powodowa nie wykazała swoich twierdzeń mających uzasadniać żądanie zasądzenia od pozwanego M. J. alimentów, tj. nie wykazała, że pozostaje w niedostatku.

I. J. przebywa aktualnie w Zakładzie (...) w C.. Utrzymuje się z emerytury rolniczej, świadczenia dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji oraz zasiłku pielęgnacyjnego w łącznej kwocie 1915, 83 zł, po potrąceniach komorniczych 1696, 43 zł miesięcznie. Zakład (...) w C. zapewnia powódce podstawowe wyżywienie (śniadania, obiady i kolacje), opiekę medyczną oraz niezbędne leki w ramach odpłatności za zakład, która stanowi 70 % dochodów powódki. Jak wskazano w ustaleniach faktycznych, po opłaceniu kosztów pobytu w zakładzie oraz uwzględniając prowadzoną przeciwko powódce egzekucję komorniczą, I. J. pozostaje do dyspozycji kwota około 500 zł miesięcznie. Powyższa kwota jest zdaniem Sądu wystarczająca na pokrycie dodatkowych potrzeb powódki, które nie są zapewnione przez Zakład, tj. zakup dodatkowych artykułów spożywczych (słodyczy, przekąsek), kosmetyków, odzieży i obuwia, co potwierdziła sama powódka w toku złożonych przez nią zeznań w dniu 10 września 2020 r. Wskazywała wówczas, że pieniądze, które zostają z jej emerytury są gromadzone na jej koncie i w razie potrzeby robi tzw. wypiski. Są to kwoty jakie wypłaca ze swojego konta z przeznaczeniem na zakup artykułów niezapewnianych przez Zakład, np. słodycze, odzież. Powódka nie wskazywała jednocześnie, że brakuje jej środków na zabezpieczenie potrzeb niezapewnianych przez Zakład. I. J. potwierdziła również, że w ramach opłaty za ZOL ma zapewnione niezbędne leki, a w razie potrzeby również leki przeciwbólowe. Zakład nie zapewnia jedynie suplementów diety, witamin, które powódka zakupuje w razie potrzeby i uznania.

Powyższe potwierdza również pismo z ZOL w C., z którego wynika, że I. J. dokonuje zakupów zazwyczaj 2 razy w ciągu miesiąca, przeznaczając na ten cel kwotę od 50 zł do maksymalnie 200 zł, w ciągu ostatniego zaś roku najwyższą kwotą, jaką wypłaciła z konta było 600 zł z przeznaczeniem w całości na zakup odzieży (pismo z ZOL w C. wraz z załącznikami – k. 177-183).

Mając powyższe okoliczności na uwadze, fakt zapewnienia powódce w ramach ZOL zakwaterowania, całodziennego wyżywienia, opieki medycznej oraz podstawowych leków, w tym również dodatkowo leków przeciwbólowych i rozkurczowych na życzenie pacjenta, w razie zaistnienia takiej potrzeby, jak również okoliczność dysponowania przez powódkę dodatkowo kwotą ok. 500 zł miesięcznie z przeznaczeniem na odzież, obuwie i dodatkowe przekąski oraz słodycze, uznać, należy, że podstawowe potrzeby powódki pozostają zaspokojone.

Należy również podkreślić, że z pozostałych z emerytury i innych świadczeń środków powódka opłaca rachunki za media w lokalu mieszkalnym w P., który stanowi własność pozwanego. Mając więc na uwadze, że powódka nie jest właścicielem domu w P., ani w żaden sposób nie korzysta z tej nieruchomości, nie jest ona zobowiązana do ponoszenia kosztów jej utrzymania. Zaprzestanie opłacania rachunków dotyczących nieruchomości w P. pozwoliłoby powódce pozyskać dodatkowe środki na własne utrzymanie.

Sąd nie czynił szczegółowych ustaleń dotyczących sytuacji materialnej i finansowej pozwanego M. J., z uwagi na brak podstawowej przesłanki obowiązku alimentacyjnego pozwanego, to jest stanu niedostatku po stronie powódki. Nie

ulega jednak wątpliwości, że sytuacja pozwanego jest bardzo trudna. M. J. co prawda utrzymuje się razem z żoną z pracy zarobkowej, oboje pracują w (...) w K. i uzyskują z tego tytułu wynagrodzenie w łącznej kwocie około 5.500 zł miesięcznie, a ponadto otrzymują dopłaty z (...), jednak dopłaty te w dużej części wydatkowane są na opłacenie podatku rolnego oraz ubezpieczenie nieruchomości. Ponadto należy wskazać, że zarówno pozwany, jak i jego żona są osobami schorowanymi, niepełnosprawnymi, ponoszą wysokie koszty wykupu leków, a na ich utrzymaniu pozostaje 17 - letni syn, który uczy się w liceum ogólnokształcącym.

Dodatkowo należy zauważyć, że I. J. poza pozwanym, ma jeszcze córkę, która mieszka i pracuje w Niemczech. G. J. nie posiada nikogo na utrzymaniu oraz ma większe możliwości finansowe niż pozwany, żeby wspierać matkę dodatkowymi środkami, co niewątpliwie czyni.

Mając na uwadze dokonane ustalenia i poczynione rozważania Sąd Rejonowy na podstawie powołanych wyżej przepisów, oddalił powództwo, uznając, że powódka I. J. nie znajduje się w niedostatku.

Z uwagi na treść art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powódki I. J. kosztami poniesionymi przez pozwanego M. J..

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce I. J. przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie § 10 ust. 1 pkt 9 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz. 68). Ustalona w oparciu o wyżej powołane przepisy kwota wynagrodzenia radcy prawnego będącego pełnomocnikiem powódki ustanowionym z urzędu wynosi 60 zł, a przy uwzględnieniu kwoty podatku VAT wynosi 73,80 zł.

Dodatkowo na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz. 68) Sąd przyznał pełnomocnikowi powódki r. pr. K. B. kwotę 395,80 zł tytułem zwrotu poniesionych przez pełnomocnika wydatków, zgodnie ze złożonym spisem wydatków, uznając te wydatki za niezbędne i właściwie udokumentowane.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.

Z tych wszystkich względów w oparciu o wyżej poczynione ustalenia oraz powołane przepisy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.